

Nummer 3, december 2008

Voorwoord

Dit is het derde nummer van 2008.

Een recensie door Joyce over het boek: **Heem Proef Tuin, over het leven van Peter Peels**, samengesteld door Peter Sierksma.

Dit kerstnummer is een echte dierenspecial geworden:

Wie zijn eigenlijk de mensen die voor de dieren zorgen? Pank licht een tip van de sluier op.

Een verhaal over dappere Nipper door Ineke Zwaal.

HELPI!.... een kip in de rui door Thea Fige

De presentatie van het GroenmoetjeDoen!boek

Helaas gaat onze vaste redactrice Pank verhuizen, maar in Thea Fige hebben we een goede opvolgster gevonden.

Zin om mee te doen aan het organiseren van activiteiten? Of in het bestuur?

Meld je aan via info@bikershof.nl!

Namens de redactie,
Joyce Parlevliet

Colofon

6de jaargang, nummer 3.
Vereniging Bikershof,
p/a Bekkerstraat 38A,
3572 SJ Utrecht.
www.bikershof.nl
info@bikershof.nl
Postgironummer 461 456

Bikershofberichten
verschijnt drie keer per
jaar en wordt verspreid
onder vrienden en
omwonenden van de
Bikershof.

Bestuur

Paula Ringelberg
(voorzitter),
Joyce Parlevliet
(secretaris),
Max de Zoeten
(penningmeester),
leden:
Martiene Blankenstein,

Redactie

Marian Moons,
Pank Geraerts Joyce
Parlevliet en Thea Fige
info@bikershof.nl

Foto's: Joyce Parlevliet,
Yumi Michalski
Tekening: Thea Fige

Heem Proef Tuin, over het leven van Peter

Peels samengesteld door Peter Sierksma.

Dit boek is een drieluik over het leven van Peter Peels. Peter Peels is op 8 november 2007 op 57-jarige leeftijd in Amsterdam overleden. Hij heeft een belangrijke bijdrage aan de duurzame samenleving geleverd. In het boek zijn stukken uit zijn weblog 'peterpeelsvandaag' opgenomen, die hij het laatste deel van zijn leven bijhield. Hierin komen gedetailleerde stukken over zijn leven voor, evenals gedichten. In het boek staan verwijzingen naar boeken en schrijvers, waar hij zich tijdens zijn leven toe aangetrokken voelde. Familie en vrienden vertellen hun verhalen over het leven met Peter.

Heem, het eerste deel, gaat over de wortels van Peter in het Brabantse platteland in en rondom Valkenswaard. Geboren in een boerderij stond hij al vroeg dicht bij de natuur. Ook later hielp hij elk jaar zijn vader nog met spitten in de tuin. Naast zijn liefde voor de flora ontstond in die tijd ook zijn belangstelling voor bijen. Het Rooms Katholieke sociale leven, dat hem uitermate boeide, is uitgebreid beschreven. Later vertrok hij van het platteland en geleidelijk veranderde hij meer tot 'stadse actievoerder'.

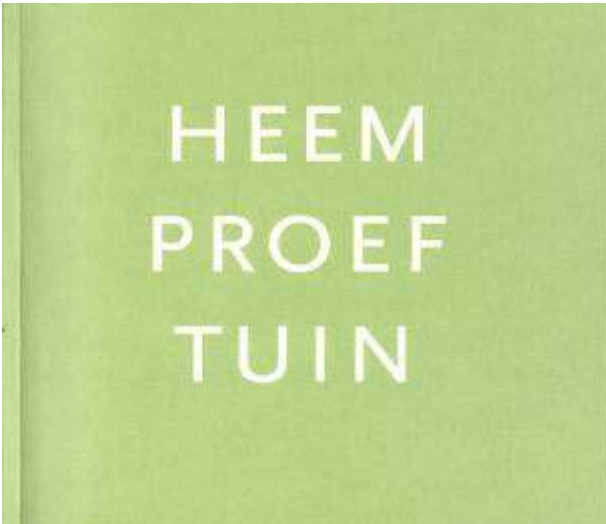
Proef, het tweede deel, gaat over zijn leven op de kweekschool tot zijn uiteindelijke bestemming op de Jenaplan basisschool Dr. W.A. Visser 't Hooft in Amsterdam Osdorp, waar hij ook de tuin vorm gaf. Kinderen konden veel van hem leren over plant en dier.

Hij ontwikkelde daar ook het 'Functioneel Aanvankelijk lezen'. Zijn gevleugelde uitdrukking "Ik heb nooit onderwijzer willen worden, ik ben het mijn hele leven geweest", werd hier bewaarheid. Hoofd- en handenarbeid namen voor hem een gelijkwaardige positie in.

Tuin, het derde en laatste deel, gaat over de rol die het tuinieren in zijn leven speelde, waarbij naast het tuinieren ook weer het sociale aspect van samen in de tuin werken centraal staat. Van kinds af aan was hij gefascineerd door de natuur. In dit deel komt ook de ecologische tuin De Bickershof voor, die een belangrijke rol in zijn leven heeft gespeeld en die voorbeeld werd voor vele andere ecologische projecten al dan niet door Peter begeleid.

'Het gaat zoals het gaat', aldus de tekst op Peter zijn rouwkaart.

Heem Proef Tuin. Peter Sierksma (samensteller). In 2008 uitgegeven door Stichting Samenhang in samenwerking met de Egelpers, Velp. ISBN 978-90-808731-8-6. Het boek is verkrijgbaar voor € 12,50 inclusief verzendkosten bij Stichting Samenhang, p/a Biltstraat 109, 3572 AM Utrecht of teijebakker@orange.nl

Ramen en deuren

Een telkens terugkerend onderwerp zijn de verzoeken tot het plaatsen van ramen en/of deuren in de Bickersshofmuur van de woningen aan de achterzijde van de Goedestraat. Ieder geval wordt apart bekeken. Ditmaal hebben we overleg gehad met de gemeente over het verzoek van Walter ten Bode en Sjors van Santen. De afspraak met ten Bode is dat er een deur zonder raam (naar binnen openslaand) met kozijn en daarin een raam in de eigen muur komt. Bij van Santen komen aan weerszijden van een naar binnen opengaande deur zonder raam, ramen, alles in de eigen muur. Deur en raam worden gebouwd in het eendenhok.

Permacultuur en de kippen

In De Bickersshof wordt gewerkt volgens de principes van de permacultuur. Dat betekent o.a. dat er gezocht wordt naar een

goede samenwerking tussen dieren en planten. Daarom laten we de kippen in de winterperiode vrij rondlopen in het volkstuingedeelte van De Bickersshof. Doordat de kippen met hun poten en snavel op zoek gaan

naar eten woelen zij de grond los en maken het zo toegankelijk voor bodemleven. En daar hebben de planten (en volkstuinders) dan weer baat bij: de planten en stuiken groeien beter in een gezonde grond. En..... de volkstuinders hebben in de zomer geen

last van slakken en ander ongedierte die de geteelde groenten opvreten.

Dierennieuws

Inmiddels hebben we twee nieuwe konijnen. Van de zomer is er een prijsvraag uitgeschreven voor de namen van de 2 konijnen. de Black & Tan is door Maij Grootendorst Zowi en de Thrianta (oranje) door Daan (kleinzoon van Pank) Pom Pom genoemd. Het derde nieuwe

konijn is nog in de maak, ook een Black & Tan en gaat Snuf of Snuitje heten, bedacht door de nichtjes van Marinka die haar af en toe in het weekend komen helpen voeren.

Wie zorgen er voor de dieren in De Bickershof?

Iedereen heeft zijn dagelijkse voedingsstoffen nodig. Daar word je groot en sterk van. Ook de dieren in De Bickershof gedijen bij hun dagelijks voedsel. Dat krijgen ze door de goede zorgen van een aantal vaste verzorgers. Nick Garlick heeft op vrijdag de zorg en is al bekend bij iedereen. Elly van der Oest doet de dinsdag en woensdag, Marinka Pet de maandag, donderdag en zaterdag. Op zondag zijn Yumi Michalsky en Daniël Possenriede verantwoordelijk. We maken kennis met

Yumi en Elly. Een gesprekje met Marinka komt in het volgende Bickershofbericht.

Yumi verhuisde met haar vriend Daniël in juli 2006 naar Utrecht om de Engelstalige onderzoeksmaster Migration, Ethnic Relations en Multiculturalism te volgen aan de Universiteit Utrecht. Yumi: "We hadden een leuke woning met een tuin, die aan De Bickershof grensde. Onze buurvrouw Marieke was zo vriendelijk bij ons een briefje in de brievenbus te gooien toen De Bickershof op zoek was naar mensen die dieren wilden verzorgen en daar had ik meteen zin in! Ik heb sociologie gestudeerd, en ik denk dat iedereen die het gedrag van mensen bestudeert, meteen meer van dieren gaat houden! Dat is natuurlijk een klein grapje, maar eigenlijk is het werkelijk zo, dat ik er vooral zin in had, omdat ik in de weekenden dan een andere taak had die niets met studeren te maken had, en dan ook nog in de prachtige Bickershof. Daniël en ik hebben in het jaar dat we in de Goedestraat woonden vaak 's avonds in De Bickershof gezeten, vooral met mooi weer. Wij komen wij uit Hamburg, waar je ook vaak zulke projecten hebt waar vrijwilligers samen besluiten een plekje groen in leven te houden, te verzorgen, en vooral te beschermen tegen elk plan van de stad om het te bebouwen. Zoveel mogelijk buurtbewoners moeten er plezier van hebben." Yumi had wel ervaring in het verzorgen van poezen en honden. Door Joyce, Fieke en Nick en de anderen heeft ze een hoop geleerd over kippen, konijnen en eenden. Het plezier bleek zo groot, dat ze met Daniël besloot ook na hun verhuizing naar de Oude Gracht - in juli 2007- op zondag te blijven komen. Yumi: "Het is een leuke manier om op zondagochtend lekker de deur uit te komen en eens iets helemaal anders te doen, en naast de dieren is het altijd leuk de Bickershof-mensen tegen te komen en gezellig te kletsen. Onze geplande verhuizing terug naar Duitsland (na mijn afstuderen in juni 2008) ging niet door, omdat Daniël besloot aan de Universiteit van Utrecht te blijven als Junior

Researcher bij de Utrecht School of Economics. Wij verheugen ons erop verder in Utrecht te blijven. Wij hopen dus nog een tijdje met de Bickershof verbonden te

blijven en verder voor de dieren te kunnen zorgen. Ze geven ons meer plezier dan werk!"

Ook Elly van der Oest kwam via een briefje in de bus op het idee om te gaan helpen bij de dierenverzorging. Twee jaar geleden kwam ze in de Goedestraat wonen. "Het leek me direct een aardige manier om mijn omgeving en de buurtbewoners beter te leren kennen. Ik had op dat moment even geen baan en dan is het altijd mooi een doel te hebben. Inmiddels werk ik weer in de horeca, dus 's ochtends heb ik voldoende vrije tijd om naar de dieren te gaan. Het kost niet meer dan een half uur per dag. Meestal ga ik 's ochtends eerst met de kruiwagen naar de Estafette, om het afval van de groenten en het oude brood op te halen. De bruikbare groenten gaan naar de dieren, de rest gaat op de composthoop. Het is grappig hoe betrokken je raakt. Want eerlijk gezegd, ga ik vaak ook 's middags nog even kijken of het goed gaat. Ik ben altijd wel een dierengek geweest, maar dat beperkte zich tot huisdieren. Al doende leer je veel. Het verstand komt met de tijd. En mijn doel om meer mensen in de buurt te leren kennen is wonderwel geslaagd. Ik vind het hier in Wittevrouwen fantastisch. De Bickershof en de zorg voor de dieren maken het extra leuk!

Hoe Nippertje aan zijn naam kwam en die vervolgens eer aan deed.

Na de dood van haar hond wist buurtbewoonster Gerda het zeker: zij zou haar hart niet meer verpanden aan een nieuw huisdier.

Toen zij op een dag, nu anderhalf jaar geleden, oog in oog kwam te staan met een nest jonge poesjes, waarvan er eentje, een Cypers katertje, onmiddellijk haar aandacht trok, moest zij zichzelf stevig toespreken om dat overrompelende wezentje te weerstaan. 'Niet doen, je weet toch hoe moeilijk het is als je weer afscheid moet nemen... en bovendien: zo'n dier is niet voor éven, maar voor zijn (en jouw) hele leven.'

Door deze overwegingen gesterkt verliet Gerda de

kraamkamer, zonder te zijn gezwicht.

Op de valreep hoorde zij dat het bewuste Cypertje op vrijdag de 13e was geboren en toen ging Gerda, die ook op een vrijdag de 13e het levenslicht aanschouwde, alsnog voor de bijl. Dat was wat je noemt op het nippertje, en ze wist

meteen hoe haar nieuwe huisgenootje zou heten!

Al gauw was Nippertje een bekende verschijning in De Bikkershof.

Overdag stoeide hij vrolijk met de andere jonge katten en 's nachts deed hij niets liever dan z'n speelballetje achterna rennen door alle kamers van zijn nieuwe thuis. Hij kon nóg zo veel capriolen uithalen, Gerda sliep er rustig doorheen.

Tot die snikhete nacht, afgelopen zomer... Om wat koelte te vangen had Gerda royaal ramen en deuren tegen elkaar opengezet. Om 5 uur in de morgen werd zij wakker door - meende zij - een wel héél baldadig balspel van haar huisgenoot. Maar die dacht helemaal niet aan spelen: met dubbeldikke staart, z'n kop gefixeerd op het raam van de voorkamer, stond daar een vervaarlijke kater die het strijdlustig gegrom uitstootte dat hij met z'n makkers in De Bickershof geoefend had.

Toen Gerda dat in de gaten kreeg, sprong ze resoluut haar bed uit en rende naar de huiskamer. In het licht van de straatlantaarn zag zij een enorme bos haar, met eronder een manspersoon die op het punt stond via het raam de kamer in te springen. Zij sloot zich aan bij haar Gelaarsde Kat, schreeuwde wat ze kon, en samen verdreven zij de indringer.

Gerda realiseerde zich: 'Oef, dat was op het nippertje...'

De gewaarschuwde politie was het met haar eens: zo'n dappere kat verdiende een héél lekker hapje. Gerda haalde een halve kip, en toen was het maar goed dat de inbreker niet terugkwam, want na dit feestmaal lag Nippertje langdurig in katzwijn.

HELP! een kip in de rui

Van de kat en de hond zijn we gewend dat ze af en toe flink verharenen, omdat we wel snappen dat ze niet hun hele leven diezelfde zachte jas kunnen dragen.

De vacht vernieuwt, wordt aangepast aan de verschillende seizoenen. Verharenen oogt minder dramatisch dan de rui van de kip, die jaarlijks zijn hele verenpak verliest en ons met beschaamde blik - want dan ook niet lekker in zijn vel - een kaal nekje of meer toont. Verontrust stelden afgelopen zomer velen vragen aan de dierenverzorgers. Is kip Spikkel ziek? Gaat ie dood? Spikkel kreeg in september de rui, maar was in november weer prachtig in haar nieuwe verenpakje (zie foto op de volgende pagina). Ruien is geen ziekte, al voelt de kip zich in zo'n periode niet kiplekker, heeft ze een grotere kans verkouden te worden en legt ze ook even weinig tot geen eieren. De gangbare periode voor de rui is augustus, maar een enkeling kan er ook al begin juli mee beginnen. De kip begint als ze ongeveer een jaar oud is en het duurt, afhankelijk van haar conditie, vier tot zes weken voor ze een nieuw verenpak heeft. Sommige kippen zien er in zo'n periode niet uit. Bij anderen merk je nauwelijks wat.

De kam van de kip wordt bleker en de lellen kleiner. Niet alleen de kip ziet er meestal niet uit. Het hele kippenhok kan met afgevallen veren op een uit de hand gelopen feestje lijken. Van een andere orde is de zogenaamde nekruï, wat betekent dat alleen de nek opvallend kaal wordt. Dit kan het gevolg zijn van stress of broedsheid, maar ook in deze gevallen komt het weer helemaal goed. Ook de kuikentjes ruien, maar minder opvallend, voordat ze een volwassen look hebben. Kippen in de rui zijn slomer,

eten minder, moeten met extra grit, meelwormen en vitamines worden bijgevoerd. Zijn ze er eenmaal doorheen dan zien ze er weer top uit, al kan de tekening van de veren een tikkeltje anders uit de verf gekomen zijn. Sommige

kenners beweren overigens dat kippen die door de rui heen zijn en weer eieren gaan leggen dat flink van zich af willen kletsen. Ze zijn ineens veel levendiger, speelser, tammer en als je ze een tijdje gadeslaat zul je zien dat het lijkt alsof ze er druk kakelend met elkaar op terugmopperen: „Joh, was dat even afzien ... Vertel mij wat.“

Groenmoet je Doen! -boek

Op 28 november is in navolging van de Groenmoet je Doen!-dag het eerste 'Groenmoet je Doen! - boek van Utrecht Noordoost gepresenteerd aan wijkwethouder Utrecht Noordoost, Harm Janssen. Het is een boek over groen in zelfbeheer in Utrecht Noordoost, op initiatief van de wijkraad Noordoost en de Groenmoet je Doen! commissie. Onze buurtbewoners Eddy Steenvoorden (tekstbureau Zonder Omhaal), Pank Geraerts en Joyce Parlevliet zaten in de redactie.

De presentatie werd vooraf gegaan door een lezing van Willy Leufgen van Stichting Springzaad over Natuurlijk Spelen in een stadse omgeving. Er waren ongeveer 60 belangstellenden.

Ben je inwoner van Utrecht Noordoost dan is het boek gratis af te halen bij het milieupunt Noordoost in Griftstede of het wijkbureau Noordoost aan de Alexander Numankade. Verder is het verkrijgbaar in diverse boekwinkels in de stad of te bestellen voor €10 excl. verzendkosten via parlevli@online.nl

De Bickershof Jaarkalender 2009

Werkzondagen en agenda:

Zondag 11 januari Nieuwjaarsborrel van 17-19 uur in de Krakeling.

Vanaf eind maart 2009 starten de werkzondagen weer.

De werkzondagen starten om **10.00** uur met koffie bij de picknicktafel. Daarna wordt het werk verdeeld en gaat iedereen aan de slag. Meestal tot ongeveer 13.00 of 14.00 uur. Het gaat veelal om duidelijke klussen. Het is echt niet nodig om veel plantenkennis te hebben. Iedereen is van harte welkom om mee te komen werken.

Geen zin of tijd op de werkzondag?

Hebt u wel zin om af en toe wat in de tuin te doen, maar geen tijd of zin op een werkzondag, dan kan er buiten de werkzondagen zelfstandig gewerkt worden. Een lijst van 'dingen te doen' in de tuin hangt in het blauwe mededelingenkastje bij het plein. Andere activiteiten in de tuin dienen overlegd te worden: voor 'Groen' met Hanneke Verkuil en voor 'Techniek' met Jeroen ten Houte de Lange of Joop Sewalt.

Voor de bestuurswisseling van 2009 is De Bickershof op zoek naar 3 enthousiaste bestuursleden: info@bickershof.nl

**Het bestuur van De Bickershof wenst iedereen
fijne feestdagen toe en voor 2009 een gezond
tuintjaar.**

Laatste keer in de redactie van de Bickershofberichten

Pank Geraerts

